

BALINAR

Glasilo Balinarske zveze Slovenije - februar 2021 - leto 30 - številka 1

70 let

Navodila za izvedbo treningov
Ustanovljena ABC konfederacija
Spremenjen superligaški sistem
70 let Balinarske zveze Slovenije
Kolumna Dušan Butinar
Pokrita balinišča
Invalidi balinarji
Pavel Švara
Ivan Breznik - Jani
HEGY TV
Tadej Košmrlj

Tomaž Perovič
urednik revije
BALINAR

Še pred letom dni smo bili prepričani, da bomo z virusom živeli par mesecev. Z gotovostjo smo verjeli, da je samo vprašanje parih mesecev in naše življenje se bo vrnilo v obliko, ki smo jo poznali pred virusom. Sedaj vemo vsaj to, da smo se takrat motili. Z virusom, omejitvami, zapiranjem in odpiranjem dejavnosti, novimi načini rekreacije in športnih tekmovanja bomo živeli še vsaj leto dni. In kot zmagovalci bomo iz te situacije lahko izšli samo, če se bomo naučili živeti v novi realnosti. Vsaj vrhunski športniki v Sloveniji so že dokazali, da znajo in zmorejo. Medalje na najpomembnejših tekmovanjih v teh časih, postanejo še večje. Premagali so virusne omejitve in svoje nasprotnike. Za vse nas ostane, da poiščemo nove načine rekreacije, pametne in varne načine treningov in se na ta način pripravimo tudi na tekmovanja. Organizatorji pa bodo poskrbeli, da bodo potekala na način in v času, ki bo za vse varen.

KAZALOstran

Navodila za izvedbo treningov. 2-3

Povračilo stroškov testiranja. 4

Ustanovljena ABC konfederacija. 4

Spremenjen superligaški sistem. 5

70 let Balinarske zveze Slovenije 5

Kolumna Dušan Butinar. 7

ŠRD Breza še s pokritim baliniščem. 8

Balinišče Jezero. 9

Dvorana z novim ovojem 12

Invalidi balinarji Posotelja in Kozjanskega . . . 13

Pavel Švara 14

Ivan Breznik - Jani 15

V pričakovanju pričetka jubilejne sezone . . . 17

Tadej Košmrlj 18-19

BALINAR

Interno glasilo Balinarske zveze Slovenije

Urednik: Tomaž Perovič

Uredniški odbor: Simon Maljevac, Boštjan Hegler, Milenka Blažević

Oblikovanje in prelom: Tedy Grbec

Tisk: GT-design d.o.o. - Naklada: 600 kosov

Stališča avtorjev prispevkov ne izražajo nujno stališč Balinarske zveze Slovenije. Za točnost podatkov v podpisanih vsebinah odgovarjajo avtorji.

Naslovnica: Eva Hervol, foto: Luka Zavodnik

Poster: Jure Kozjek, foto: Luka Zavodnik

VIRUS

Navodila za izvedbo treningov

Posredujemo vam osnovna navodila za varno izvedbo treningov za registrirane športnike, v skladu s trenutno veljavnim odlokom vlade republike slovenije. Natančna navodila za izvedbo tekmovanj bo balinarska zveza slovenije klubom izdala pravočasno.

Odlok o začasnih omejitvah pri izvajanju športnih programov [1], ki smo ga prejeli s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, v 2. odstavku 3. člena pravi, da je "dovoljeno izvajanje državnih prvenstev in državnih ligaških tekmovanj za člane in mladince." Trenutno je zato dovoljeno ligaško tekmovanje v moški superligi, 1. ligi - ženske in ligi U-18 ter izvedba državnih prvenstev v teh kategorijah.

IZVEDBA TRENINGOV

Izvajanje treningov je brez omejitev dovoljeno:

- Športnikom, ki tekmujejo v moški superligi, 1. ligi - članice in ligi U-18,
- vrhunskim športnikom (olimpijski, mednarodni in svetovni razred),
- perspektivnim športnikom (perspektivni razred),
- poklicnim športnikom in
- športnikom v starostnih kategorijah kadeti in mladinci, ki so člani reprezentanc (treningi v t.i. mehurčkih).

Ni predpisane minimalne vadbene površine in razdalje ter maksimalnega števila vadečih v zaprtih prostorih. Upoštevati je potrebno higienska priporočila NIJZ za preprečevanje okužb z virusom SARS-CoV-2 za športna tekmovanja [2] in protokole posameznih NPŠZ.

Preostalom športnikom (starejšim od 12. let) je izvajanje treningov dovoljeno individualno in v skupinah do največ 10 oseb, brez kontakta in na razdalji vsaj dveh metrov.

- Za vadbo ni predpisane minimalne površine,
- pri vadbi športnikov v skupinah je predpisana minimalna razdalja dveh metrov med vadečimi (razdalja med najbolj oddaljenimi deli telesa),
- strokovni delavec v športu se lahko približa na manj kot dva metra od športnika/vadečega za namen usmerjanja športne vadbe,
- priporočamo omejitev števila vadečih na 20 m² vadbene površine na posameznika,
- ni predpisanega maksimalnega števila oseb v zaprtih vadbenih prostorih,
- če se izvaja individualna vadba, je v prostoru lahko toliko oseb, da je možno vzdrževati v vsakem trenutku najmanj dva metra razdalje med vadečimi,
- če se izvaja skupinska vadba pod pogoji iz 3. odstavka 2. Člena Odloka, je število vadečih v skupini omejeno na 10. Strokovni delavci v športu ne štejejo v kvoto vadečih,
- v dovolj velikem zaprtem vadbenem prostoru je lahko sočasno navzočih več vadbenih skupin po 10 oseb, ob upoštevanju vseh veljavnih priporočil NIJZ.

Dovoljena je brezkontaktna športno-rekreativna dejavnost, ki se izvaja individualno oz. v skupini do deset vadečih, ob neprekinjenem vzdrževanju vsaj dveh metrov medosebne razdalje. Brezkontaktna športno-rekreativna vadba je dovoljena tudi igralcem, mlajšim od 12. leta starosti ter tistim, ki niso uvrščeni na seznam registriranih športnikov.

Obrazložitev: Športnik je oseba, ki je registrirana na podlagi 32. člena Zakona o športu in vpisana v javno dostopni evidenci registriranih športnikov, objavljeni na spletni strani OKS-ZŠZ.

TESTIRANJE S HITRIMI TESTI PO VSEJ SLOVENIJI

TESTIRANJE

Odlok predpisuje negativni test na prisotnost virusa SARS-CoV-2 za VSE strokovne delavce v športu, ki vodijo programe športne vadbe (treninge športnikov in športno rekreativno vadbo).

Potrdilo o negativnem rezultatu testa na virus SARS-CoV-2 ne sme biti starejše od sedmin dni. Testiranje je dovoljeno z metodo verižne reakcije s polimerazo (test PCR) ali s testom HAG.

Kdo ne potrebuje testa?

- Osebe, ki so bile že dvakrat cepljene, pri čemer morajo imeti potrdilo o cepljenju zoper COVID-19, s katerim dokazujejo, da je od prejema drugega odmerka cepiva proizvajalca Biontech/ Pfizer preteklo najmanj sedem dni, MODERNA najmanj 14 dni in AstraZeneca najmanj 21 dni. Potrdilo mora biti izdano v državi članici Evropske unije ali državi članici schengenskega območja ali pri organizacijah oz. pri posameznikih v tretjih državah, ki jih Inštitut za mikrobiologijo in imunologijo in Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano (NLZOH) prepoznata kot ustrezne in so objavljeni na spletni strani NLZOH,
- osebe, ki so že prebolele COVID-19, pri čemer morajo imeti potrdilo o pozitivnem rezultatu testa HAGT ali testa PCR na SARS-CoV-2, ki je starejši od 21 dni, vendar ne starejši od šestih mesecev ali potrdilo zdravnika, da je oseba prebolela COVID-19 in od začetka simptomov ni minilo več kot šest mesecev,
- športniki oz. vadeči ne potrebujejo negativnega testa za namen izvajanja treningov!

IZVAJANJE TESTIRANJA HAG

Testiranje s hitrimi antigenimi testi (HAG) lahko izvajajo:

- javni zdravstveni zavodi, katerih ustanovitelj je država,
- javni zdravstveni zavodi, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost,
- izvajalci zdravstvene dejavnosti s podeljeno koncesijo na primarni in sekundarni ravni zdravstvene dejavnosti ter
- socialno-varstveni zavodi in koncesionarji, ki so v mreži javne službe na področju socialnega varstva.

Izvajanje hitrega testiranja s strani zvez oz. klubov ni dovoljeno!

Stroške testiranja (v športih, ki so opredeljeni v uradnem tekmovalnem sistemu v RS) povrne država na podlagi PKP7. Natančna navodila

glede povračila stroškov testiranja bodo klubom posredovana v kratkem.

Več o testiranju:

www.gov.si/novice/2021-02-12-najpogostejša-vprasanja-in-odgovori-glede-hitrega-testiranja/[3]

NOŠENJE MASK

Za vse udeležence treningov in športnih tekmovanj je v zaprtih prostorih, pred in po koncu treninga, obvezno nošenje mask. Med izvajanjem treningov v zaprtih prostorih je obvezno nošenje mask za drugo osebo (trenerje, fizioterapevte...). V kolikor nismo prepričani ali je nošenje mask obvezno, si jo raje nadenimo.

UPORABA ŠPORTNIH OBJEKTOV

Dovoljena je uporaba vseh športnih objektov:

- Zaprtih športnih objektov in športnih objektov na prostem,
- površin za šport v naravi,
- zasebnih športnih objektov in
- javnih športnih objektov, vključno s šolskimi športnimi objekti (šolske telovadnice, šolski bazeni).

V primeru težav pri dostopu do javnih športnih objektov kontaktirajte Direktorat za šport preko elektronske pošte: gp.mizs@gov.si

DRUGE OMEJITVE IN PRIPOROČILA

- Splošna higienska priporočila za preprečevanje širjenja okužbe z virusom SARS-CoV-2,
- higienska priporočila za uporabo športno-rekreativnih površin na prostem, športnih objektov na prostem in na površinah za šport v naravi ob postopnem sproščanju nekaterih omejitvenih ukrepov,
- higienska priporočila za preprečevanje okužb z novim koronavirusom SARS-CoV-2 pri izvajanju športne vadbe,
- higienska priporočila za preprečevanje okužb s SARS-CoV-2 za uporabo notranjih športno rekreativnih objektov in površin ter
- higienska priporočila za preprečevanje okužb z virusom SARS-CoV-2 za športna tekmovanja.

Simon Maljevac

Povračilo stroškov testiranja

Direktorat za šport MIZŠ je pripravil predstavitev ukrepa povračila stroškov testiranja športnikov, trenerjev ter drugega tekmovalnega osebja iz PKP7 - zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (ZIUPOPDVE). Pojasnilo glede načina beleženja poslovnih dogodkov po celotni vertikali od športnika in trenerja, prek društva do nacionalne panožne športne zveze ter resornega ministrstva bo klubom posredovano naknadno.

Kako oz. kje se testirati

Navodilo Ministrstva za zdravje

Hitro testiranje izvajajo (HAG) javni zdravstveni zavodi, katerih ustanovitelj je država, javni zdravstveni zavodi, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, izvajalci zdravstvene dejavnosti s podeljeno koncesijo na primarni in sekundarni ravni zdravstvene dejavnosti, socialno varstveni zavodi in koncesionarji, ki so v mreži javne službe na področju socialnega varstva.

Vir: <https://www.gov.si/novice/2021-02-12-najpogostejša-vprasanja-in-odgovori-glede-hitrega-testiranja/>

Seznam izvajalcev:
<https://www.gov.si/novice/2020-11-20-ministrstvo-izdalo-navodila-spremembo-odredbe-in-nacin-financiranja-hitrih-antigenskih-testov/>

Upravičeni stroški

Nakup oz. izvedba testiranja s hitrimi (HAG) testi in PCR testi za:

- športnike slovenskih klubov, ki se udeležujejo tekmovalij pod (1)j,
- športnike slovenskih reprezentanc in klubov, ki se udeležujejo tekmovalij pod (2) in športnike iz tujine, ki se udeležujejo tekmovalij pod (2), ki jih slovenske nacionalne panožne športne zveze organizirajo v Sloveniji,
- trenersko osebje zgoraj navedenih športnikov in
- drugo tekmovalno osebje, ki se udeležuje tekmovalij pod (1) in (2).

„Drugo tekmovalno osebje“ so vsi tisti, ki so nujno potrebni za izvedbo tekmovalij, kot npr. sodniki, pomožni sodniki, delegati, zapisničarji, časomerilci, fizioterapevti, maserji, zdravniki...

Kdo vse sodi med „Drugo tekmovalno osebje“, opredeli nacionalna panožna športna zveza s protokolom na nivoju panog.

Vsebina pomoči

122. člen / 1. odstavek:

Financiranje stroškov testiranja na prisotnost virusa SARS-CoV-2 s hitrimi testi in PCR testi za športnike, ki se udeležujejo uradnih tekmovalij pod okriljem mednarodnih športnih zvez, športnike, ki nastopajo na najvišjih ravneh tekmovalij pod okriljem nacionalnih panožnih zvez, ter trenersko in drugo tekmovalno osebje, ki se udeležuje navedenih tekmovalij.

- (1) Najvišje ravni tekmovalij pod okriljem nacionalnih panožnih zvez:
- v kolektivnih športnih panogah: 1. in 2. slovenska članska liga in 1. in 2. slovenska mladinska liga ter
 - v individualnih športnih panogah državna prvenstva in državna ligaška/pokalna tekmovalja za člane in mladince.

- (2) Uradnih tekmovalij pod okriljem mednarodnih športnih zvez:
Tekmovalja opredeljena v 74. členu Zakona o športu

Ustanovljena ABC konfederacija

Vodilni moške balinarske zveze iz regije so se januarja sestali na videokonferenci in postavili temelje nove neformalne regionalne balinarske ABC konfederacije. Tesnejše sodelovanje na tekmovalnem in strokovnem področju bo zagotovo prineslo dodatni napredek balinanja v petih državah.

Predstavniki balinarskih zvez Bosne in Hercegovine, Črne Gore, Hrvaške, Srbije in Slovenije so na videokonferenci v svojo družbo sprejeli tudi predsednika Mednarodne balinarske zveze FIB, Frederica Ruisa in predsednika športne komisije VIB, Henrija Escalierja. Pri FIB se nadejajo, da bodo letos vendarle uspeli izpeljati svetovna prvenstva za članice, člane ter za kategoriji U-23 in U-18. Predvidenih je tudi kopica mednarodnih turnirjev, četverbojev ter peterbojev v vseh starostnih kategorijah.

Balinarska zveza Slovenije je potrdila namero za organizacijo mednarodnega peterboja za člane ter mladinskega četverboja Alpe Adria v poletnih mesecih. "Razmere so zelo zahtevne, tako da je trenutno organizacija velikih tekmovalij v Sloveniji otežena. Upamo, da se bo situacija do poletja umirila. Potrudili se bomo, da bodo lahko naše balinarke in balinarji varno nastopili na vseh predvidenih mednarodnih tekmovalij doma in v tujini," je pojasnil predsednik BZS, Primož Marinko.

Mladi balinarji do 20 let naj bi se sredi maja zbrali na peteroboju v Črni Gori, julija bo v Sloveniji na sporedu mednarodni turnirju Alpe Adria do 18 let, BZS bo avgusta gostila tudi članski peterboj, v jesenskih mesecih pa naj bi imele ogromno dela vse reprezentančne selekcije, saj jih čakajo nastopi na svetovnih prvenstvih.

Ob tradicionalnih skupnih turnirjih, bo na pobudo Balinarske zveze Slovenije na športno komisijo FIB romal predlog o ustanovitvi Evropskega pokala za reprezentance, ki bi potekal po vzoru nogometne Lige narodov. Novo tekmovalje bi lahko v testni obliki doživelo premiero ravno na področju omenjenih petih držav, ki so soglasno podprle predlog.

ABC konfederacija naj bi širšo balinarsko javnost o svojem delovanju v bodoče obveščala preko skupne medijske platforme na Facebooku, ki naj bi luč sveta ugledala sredi aprila, dodatno pozornost pa naj bi namenila razvoju petanke in raffe.

Skupno sodelovanje naj bi pripomoglo tudi k kakovostnejšemu izobraževanju sodnikov iz regije, za katere bodo pripravljeni spletni seminarji, posebna skupina pa bo pregledala in po potrebi modernizirala sistem tekmovalja na mednarodnih četverbojih in peterbojih.

Simon Maljevac

Spremenjen superligaški sistem

Izvršni odbor BZS je na februarški seji potrdil predlog Tekmovalne komisije BZS glede spremembe tekmovalnega sistema v superligi za sezono 2020/21. O točnem terminu začetka superligaškega tekmovanja bo odločal izvršni odbor BZS na korespondenčni seji.

Tekmovalna komisija BZS je v zvezi z ligaškim tekmovanjem v superligi v sezoni 2020/2021 pripravila predlog načina tekmovanja. Ob upoštevanju predlogov klubov in epidemioloških razmer, je bila TK BZS enotnega mnenja, da je potrebno ligaško tekmovanje v superligi temu primerno prilagoditi, torej skrajšati. Tekmovanje bo potekalo v dveh skupinah s petimi klubi. Skupini sta določeni na podlagi vrstnega reda iz sezone 2019/2020. Tako se bo v rednem delu sezone 2020/2021 odigralo deset krogov. Rednemu delu prvenstva bo sledil dvoboj zadnje uvrščenih ekip iz vsake skupine. Ekipi bosta odigrali dve tekmi in sicer na domačem in gostujočem igrišču, poraženec pa bo izpadel iz elitnega ranga.

Sledil bo zaključni turnir, na katerem bosta nastopili po dve najboljši ekipi iz vsake skupine. Polfinalni dvoboj bosta odigrali najboljša ekipa ene skupine proti drugouvrščeni ekipi druge skupine in obratno. Žreb bo določil, kateri polfinalni dvoboj se bo odigral v dopoldanskem terminu. Finalni dvoboj bosta odigrala zmagovalca polfinalnih dvobojev. V primeru neodločenega rezultata na zaključnem turnirju (polfinale in finale) bomo zmagovalca dobili z razigravanjem, ki ga določajo Pravila o tekmovanjih.

Določitev skupin v superligi za sezono 2020/2021:

Skupini sta določeni na podlagi vrstnega reda rednega dela sezone 2019/2020 (odigranih 18 krogov, brez upoštevanja zaključnega turnirja). Izpadlo ekipi Košana zamenja nova ekipa v superligi, Velenje Premogovnik.

Skupina A: 1, 3, 5, 8 in 10.

Skupina B: 2, 4, 6, 7 in 9.

Skupina A: Trata, Skala, Krim, Postojna, Velenje Premogovnik.

Skupina B: Agrochem Hrast, Zabiče, Ilirska Bistrica, Marjetica Koper, Aikea Antena.

70 let Balinarske zveze Slovenije

Balinanje je kot športna panoga prišlo v Slovenijo pred več desetletji, iz Francije preko Italije. Na Kranjskem so začeli balinati okrog leta 1910. Igra je bila takrat igralcem v razvedrilo in zabavo. Že leta 1935 je bilo v Sloveniji veliko balinarskih klubov, ki so bili sicer bolj neorganizirani, a so med seboj igrali tekme vse do začetka druge svetovne vojne. Vojna vihra tudi balinanju ni prizanesla, zato je v tem času povsem zamrlo.

Po vojni je balinanje ponovno oživel. V Sloveniji se je pričelo z organiziranim športnim balinanjem v letih 1949/1950 in sicer na pobudo dr. **Milka Gornika**, kateremu sta se pridružila še **Romeo Bassin** in **August Petrovčič**. Za vse tri balinarske navdušence lahko trdimo, da so bili pobudniki, ustanovitelji in tvorci športnega balinanja v Sloveniji ter v bivši Jugoslaviji. Leto dni kasneje so pri takratni Fizikalni zvezi Slovenije ustanovili prvi balinarski odbor, ki je kasneje ustanovil Balinarsko zvezo Slovenije. Uradni prostori zveze so bili v lesenemu provizoriju na Likozarjevi ulici v Ljubljani, ki ga je aprila 1958 uničil požar. Kmalu po ustanovitvi Balinarske zveze Slovenije so bila sprejeta tudi enotna balinarska pravila, ki so bila prirejena po mednarodnem tehničnem pravilniku. S tem so bili postavljeni dovolj trdni temelji za nadaljnje delo in za večji razmah balinanja v Sloveniji. Vodenje odbora je kot predsednik prevzel Romeo Bassin. Delo predsednika je opravljal najprej v Sloveniji, leto kasneje pa je prevzel še predsedovanje jugoslovanskemu balinanju. Svoje delo je opravljal z veseljem, zavzeto, predvsem pa uspešno, vse do svoje smrti leta 1962. V letu 1951 so se pričela v Sloveniji prva balinarska tekmovanja v četvorkah, saj so bila na voljo prva ustrezna preurejena balinišča za tekmovanja, obstajal pa je tudi ustrezen sodniški kader. V njem so bili zlasti balinarji in člani odbora, ki so imeli možnost preučiti mednarodni tehnični pravilnik. Organizacija tekmovanj je terjala veliko naporov, zlasti kar zadeva tehnično plat. Vodenje tekmovanj je bilo zaupano Avgustu Petrovčiču, ki je vodil domala vsa tekmovanja v slovenskem in jugoslovanskem merilu. Čeprav mu je vzelo vodenje tekmovanj veliko časa, je bil Avgust Petrovčič kljub vsemu še naprej izredno uspešen tekmovallec. V letu

Naših 70 let

1.DEL

Dušan Butinar

1952 je potekalo prvo t.i. državno prvenstvo četvork med balinarskimi klubi iz Slovenije in Hrvaške, oziroma med osmimi ljubljanskimi in reškimi klubi. Slovenijo so zastopali Kamen, Polje, Žaba in Rožna dolina. Omenjeno prvenstvo je močno povečalo zanimanje za balinarski šport v Sloveniji. Osamosvojitve Slovenije je prinesla nov preobrat v razvoju slovenskega balinanja. Resno se je pristopilo k delu, saj je bilo potrebno pripraviti vse normativne akte za normalno delovanje. Tako so bili v letu 1992 na volilni skupščini sprejeti prvi statut in pravilniki zveze. Prišlo je tudi do popolne reorganizacije tekmovalnega sistema. Igralci nove generacije so od leta 1992, ko je mladinska reprezentanca prvič nastopila na svetovnem prvenstvu v Strambinu v Italiji, na vseh prvenstvih, tako v članski kot mladinski in od leta 1998 tudi v ženski konkurenci, osvajali medalje. Danes združuje Balinarska zveza Slovenije že več kot 11.500 balinarjev, od tega skoraj 3000 registriranih igralk in igralcev v desetih območnih zvezah. V državnih ligah tekmuje tudi osem ženskih ekip, bistveno več pa v območnih in rekreacijskih ligah širom Slovenije. Na državni ravni poteka ligaško tekmovalništvo na več nivojih - superliga, prva liga in dve drugi ligi ter prva ženska liga ter ligi dečkov in mladincev. V vseh ligah skupaj nastopa kar 65 ekip. Na vseh ravneh so organizirana državna prvenstva v vseh disciplinah. Za uspešno organiziranost zveze ima poleg številnih posameznikov največje zasluge nekdanji predsednik Jože Rebec, ki je bil na čelu zveze od leta 1980 in vse do smrti, leta 2011. Njegovo delo je znala ceniti tudi mednarodna zveza, saj je bil leta 1997 izvoljen v izvršni odbor FIB. Krmilo Balinarske Zveze je leta 2011 prevzel Sandi Kofol, ki je bil leta 2013 izvoljen v izvršni odbor FIB, leta 2019 pa ga je nasledil Primož Marinko. Z novim tisočletjem se je odprlo tretje poglavje slovenskega balinanja. Slovenski igralci in igralk v vseh kategorijah redno osvajajo naslove svetovnih in evropskih prvakov. Leta 2001 je Balinarska zveza prvič organizirala svetovno prvenstvo v Kranju, na katerem je Damjan Sofronievski osvojil naslov svetovnega prvaka v natančnem izbujanju. Pomembno prelomnico je prineslo leto 2007, ko se je superligaško tekmovalništvo preselilo v dvorane. Leta 2011 smo uspešno organizirali prvo žensko evropsko prvenstvo v Rogaški Slatini, tri leta kasneje pa evropsko člansko prvenstvo v Kopru. Doslej so balinarke in balinarji osvojili 223 kolajn na svetovnih in evropskih prvenstvih ter na Sredozemskih in Svetovnih igrah, od tega kar 62 zlatih.

Simon Maljevac

Res, da je bilo balinanje v naših krajih priljubljeno že v času med obema svetovnima vojnoma, ko je bilo balinišča opaziti praktično pred vsako vaško gostilno. Seveda pa so bila igrišča v tistih časih provizorična, brez določenih dimenzij, praviloma z eno igralno stezo, obdano z deskami. Igralo se je v glavnem v četvorkah, z lesenimi krogli.

Sredi tridesetih let prejšnjega stoletja so se v Sloveniji pojavili prvi balinarski klubi, ki so bili sicer neorganizirani, hkrati pa so pomenili dobro osnovo za začetek športnega balinanja.

Za začetek športnega balinanja v Sloveniji štejemo leto **1951**, ko so bila na pobudo dr. Milka Gornika, Romea Bassina in Avgusta Petrovčiča sprejeta prva balinarska pravila, usklajena z Mednarodnim tehničnim pravilnikom MTP. Leta 1951 je bil pod okriljem Kegljaške zveze Slovenije ustanovljen Odbor za balinanje, katerega predsednik je postal Romeo Bassin, člani pa dr. Milko Gornik, Avgust Petrovčič, Franc Metlar in Jakob Novak. Ustanovitev odbora za balinanje leta 1951 štejemo za uradni začetek Balinarske zveze Slovenije.

Leta 1951 so se v Sloveniji pričela prva balinarska tekmovanja po novih pravilih MTP. Vodenje tekmovanj je bilo zaupano Avgustu Petrovčiču, ki ga je na tem mestu leta 1957 uspešno zamenjal Franc Somrak. Prevzel je tudi vsa tehnična opravila v zvezi, medtem ko je Petrovčič še naprej bedel nad sojenjem, tako v Sloveniji, v Jugoslaviji ter kot mednarodni sodnik v tujini.

Z včlanitvijo Jugoslavije v Mednarodno balinarsko zvezo FIB leta **1953**, so se naši reprezentanci odprla vrata za nastope na svetovnih in evropskih prvenstvih. Krstni nastop jugoslovanske reprezentance je bil leta **1954** na Svetovnem prvenstvu četvork v francoskem St.Étienneu, kjer je zasedla 12. mesto med 16. ekipami. V štirilanski ekipi Jugoslavije so nastopili kar trije Slovenci, Avgust Petrovčič, Franc Karo, Romeo Bassin in Hrvat Mario Jurman. Na prvenstvu so bili naši reprezentantje edini, ki so igrali s starimi plastičnimi, masa krogli, vse ostale reprezentance so igrale s kovinskimi krogli.

Prav tako so nastopili v izposojenih (kolesarskih) dresih, saj lastnih niso imeli.

Jugoslovanske reprezentance 1. generacije, so v desetletnem obdobju tekmoval na petih svetovnih prvenstvih, na petih neuradnih evropskih prvenstvih z nazivom Pokal princa Monaka in na treh mednarodnih turnirjih. Na vseh prvenstvih v tem obdobju so, v celoti ali pa v večini, reprezentance Jugoslavije sestavljali Slovenci, nekateri tudi večkrat. Na posameznih prvenstvih so nastopili naslednji Slovenci: Avgust Petrovčič (13 nastopov), Stane Vrhovec (9), Drago Loboda (5), Emil Mahne (4) - igralec reškega kluba, Franc Karo (2), Romeo Bassin (2), Andrej Požrl (2), Jože Prunk (2), Jože Grča (1), Danilo Lužnar (1), Vinko Turk (1), Mate Antunovič (1).

Na Svetovnih prvenstvih v četvorkah, v obdobju 1954 do 1964, na katerih je nastopalo po 16 ekip, se je Jugoslavija vedno uvrščala v spodnji del lestvice, medtem, ko je bila na neuradnih evropskih prvenstvih dvojic uspešnejša, saj so naše reprezentance na zadnjih treh nastopih zasedli šesto, peto in tretje mesto. Prav na svojem zadnjem nastopu je reprezentanca 1. generacije na neuradnem EP dvojic, na katerem je nastopil 12 reprezentanc, poleg osmih evropskih tudi tudi reprezentance Maroka, Tunizije, Alžirije in Avstralije, osvojila tretje mesto. Naši reprezentantje Avgust Petrovčič, Stane Vrhovec, Drago Loboda, vsi trije člani ljubljanske Žabe in Emil Mahne, Slovenec, član kluba Bazovice iz Reke, so v razburljivem srečanju za tretje mesto proti reprezentanci Belgije šele po zmagi v podaljšani igri osvojili bronasto medaljo, ki je bila tudi prva balinarska medalja za Jugoslavijo. Pot do nje pa je bila vse prej kot enostavna. Po zmagi dvojice (Petrovčič, Loboda) s 15:7, je sledil poraz Mahneta v igri posamezno z 9:15. Sledila je dodatna igra posameznikov v kateri je Avgust Petrovčič po zaostanku 3:9, v infarktni končnici premagal Belgijca s 15:11 in bronasta medalja je bila naša. Zlato medaljo so osvojili Francozi, srebrno pa Italijani.

Leta **1955** je Balinarska zveza Slovenije postala samostojna in polnopravna članica v okviru Fiskulturne zveze Slovenije. S tem dejanjem je zanimanje za balinarski šport močno naraslo, ustanavljati so se začeli novi klubi po celi Sloveniji, kot gobe po dežju so rastle nova balinišča po merah, ki jih je določal novi Mednarodni tehnični pravilnik MTP.

Obdobje, od leta 1951 do 1964, je pomenilo začetek slovenskega

balinanja tako po organizacijski kot tekmovalni plati. Formiranje odbora za balinanje pri Kegljaški zvezi Slovenije je pomenilo tudi ustanovitev Balinarske zveze in začetek športnega balinanja v Sloveniji. Balinarska zveza Jugoslavije je bila po istem načinu kot leto prej Slovenija, ustanovljena leta 1952. Njen predsednik je postal Slovenec Romeo Bassin.

Začetek delovanja zveze je bil seveda vse prej kot lahek. Po organizacijski plati smo se soočili z izgubo celotne dokumentacije iz prvega obdobja zveze, ki so leta **1958** končali v požaru zgradbe na Likozarjevi ulici v Ljubljani, kjer je bil sedež zveze. Sledila je večkratna selitev v nadomestne prostore, kar je bila le začasna rešitev.

Na tekmovalnem področju smo Slovenci orali ledino pri uvajanju športnega balinanja s prevodom mednarodnega tehničnega pravilnika, po katerem je prišlo do organiziranja različnih državnih prvenstev in nastopov reprezentance na mednarodnih tekmovanjih. Za ogrevanje pred prvim nastopom na svetovnem prvenstvu četvork leta 1954, so bila izvedena srečanja med klubi iz Slovenije in Hrvaške in propagandni mednarodni nastopi Jugoslavije z reprezentancami Italije in Belgije. Z uradnimi nastopi na svetovnih in evropskih prvenstvih, je prišlo tudi do številnih težav, kot so prehod iz gladkih na groba igrišča, neustrezne (masa) krogle, pomanjkanje športne opreme, igranje s sposojenimi dresi, dolga potovanja z vlakom in predvsem pomanjkanje finančnih sredstev. Zato je prišlo v obdobju od 1954 do 1964 do odpovedi nastopov jugoslovanske reprezentance na petih svetovnih prvenstvih četvork in na petih evropskih prvenstvih dvojic. A vse težave so bile na koncu z osvojitvijo prve medalje pozabljene.

Nadaljevanje v naslednji številki, s predstavitvijo Jugoslovanskih reprezentanc 2. generacije, iz obdobja 1967 - 1990.

Glede na to, da so se uradni dokumenti iz začetnega obdobja BZS iz različnih razlogov izgubili in niso dosegljivi, je potrebno izjave akterjev, ki so sodelovali pri ustanovitvi in razvoju balinarskih zvez Slovenije in Jugoslavije, sprejeti kot realnost. Naštete podatke sem povzel iz različnih zapisov staroste slovenskega balinanja Avgusta Petrovčiča in iz knjige Sportsko bočanje, Jakova Vidoviča, večkratnega predsednika balinarskih zvez Jugoslavije in Hrvaške.

Igralci Jugoslavije: Avgust Petrovčič, Stane Vrhovec, Drago Loboda in Emil Mahne, s članoma vodstva reprezentance, po osvojeni bronasti medalji v San Remu, leta 1964.

ŠRD Breza še s pokritim baliniščem

Športni park v Straži pri Novem mestu počasi dobiva podobo, ki si jo želimo. Na zemljišču, ki ga je domačemu klubu (ŠRD Breza) občina Straža dala na uporabo za nedoločen čas, leto za letom dograjujemo tudi balinišče in spremljevalne objekte.

Za potrebe rekreacije in vaških tekmovanj smo že pred leti zgradili enostezno balinišče, ki kmalu ni več zadostovalo željam mnogih domačinov po balinanju. Prelomno leto za razvoj tekmovalnega balinanja v Straži je bilo 2011, ko smo v ŠRD Breza ustanovili balinarsko sekcijo. Sprva smo sodelovali v rekreacijski ligi, potem smo se včlanili še v OBZ Dolenjska in začeli nastopati v območni ligi. Naše želje in ambicija pa segajo tudi do višjih rangov tekmovanja.

Vseskozi smo se (in se še) zavedamo, da je za organizacijo večjih prireditev, od prvenstev OBZ Dolenjska, do državnih ali mednarodnih prvenstev, najprej potrebna ustrezna infrastruktura. Z njo bi lahko ustvarili regijski balinarski center za širše območje Novega mesta, kar nam je delno že uspelo, saj se na naših igriščih tedensko odvija rekreativna liga za igralce z našega območja. Leta 2017 je namreč klub s pomočjo občine Straža pripravil projekt štiristeznega asfaltiranega balinišča, ki je bil realiziran leta 2018. Avgusta tistega leta smo tako že gostili mednarodni šesterboj igralcev U-15, leto pozneje pa državno prvenstvo za ženske v dvojicah. Prav na te prvenstvu nam je zelo nagajal dež, zato smo še bolj zavzeto začeli načrtovati, kako objekt pokriti in morda nekoč celo zapreti. Naša prizadevanja

Balinišče Jezero

Leto 2019 nam je v Kočevju prineslo novo pridobitev, pokrito balinišče na Trati, uradno imenovano Balinišče Jezero.

so naletela na posluh župana, ki je projekt finančno podprl in pred kratkim nam je igrišče uspelo pokriti.

Zdaj, ko smo poskrbeli za infrastrukturo, sledi naš drugi del načrtov in želja. Objekt mora živeti skozi celo leto, želja članov kluba je, da bi nekoč lahko zaigrali v eni od državnih lig. Pripravljen imamo tudi že načrt, kako začeti delo z mladimi. To se nam zdi predpogoj za resno, športno balinanje. Zanimanja nekaj je, zato bomo vzgoji novih balinarjev namenili čim več energije. Morda nekoč v slovenskem dresu nastopi tudi kakšen naš član, član ŠRD Breza.

Za ŠRD Breza, Anton Bukovec

S tem so se pogoji treningov balinanja izboljšali, nismo več odvisni od vremenskih razmer in lahko nemoteno treniramo in tekmuje.

Balinišče smo želeli svečano odpreti v letu 2020 s prijateljsko tekmo s superligašem, vendar nam je epidemija to preprečila. Tudi mnoge druge dejavnosti so žal ostale neizpeljane.

V kratkem obdobju, po postavitvi objekta, se je povečalo zanimanje za balinanje. Veseli smo, da se je za ta šport navdušilo kar nekaj otrok, od tega tri deklice. V mesecu aprilu imamo namen organizirati učno delavnico balinanja, na katero so vabljeni otroci od 10. do 15. leta starosti. Vzpostavili smo tudi stik s šolo, s katero se že dogovarjamo o obliki in poteku balinarskih ur v objektu. Počakajmo na umiritev razmer v državi in nato vseslo na delo!

Janez Zule

Jure Kozjek

Dvorana z novim ovojem

Rogaška Slatina, mesto vode in stekla, je bogato tudi s športom. S tem povezano je tudi veliko urejenih objektov za šport. Več o Športni dvorani (ŠD) Balinček nam je povedal mag. Branko Kidrič, župan občine Rogaška Slatina.

"Leta 2008 je bil postavljen temeljni kamen za novo balinarsko dvorano, ki jo je zgradila občina Rogaška Slatina. Za nov športni objekt, ki je bil končan leta 2009, so se odločili, ker je bilo obstoječe odprto balinišče zgrajeno na zemljišču, ki je bilo vrnjeno denacionalizacijskim upravičencem, z balinanjem pa se je ukvarjalo vedno več mladih, vse večje je bilo tudi povpraševanje po organizaciji višjega ranga na področju balinanja. Že takrat je tukaj deloval dober klub, ki deluje še danes in z novim projektom so dopolnili tudi športno infrastrukturo namenjeno invalidom.

Lansko leto smo športno dvorano še energetsko prenovili. Stroški izgradnje in energetske prenove dvorane so znašali skupaj 875.000 evrov. Sredstva za investicije so poleg občine zagotovili še Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Fundacija za šport in Eko sklad," pove župan mag. Branko Kidrič.

V ŠD Balinček so štiristežno balinišče, dve tribuni s 120 sedeži ter možnostjo 30 stojšč, garderobe, sanitarije, klubski in ostali spremljajoči prostori. Ob izgradnji so dvorano predali v upravljanje Balinarskemu športnemu klubu Rogaška Crystal, ki še danes skrbi

za ustrezno uporabo prostorov in jo redno vzdržuje. Društvo je v zadnjih desetih letih tukaj organiziralo številna državna in mednarodna tekmovanja.

Dvorana je v Športnem centru Rogaška Slatina, ob nogometnem stadionu in malem nogometnem igrišču na umetni travi. "Z objekti za različne priložnostne vsebine želimo na tem območju zaokrožiti celovito ponudbo športne infrastrukture v Rogaški Slatini. Ta omogoča našim občanom ukvarjanje z različnimi športnimi aktivnostmi, hkrati pa so izpolnjeni tudi pogoji za organizacijo prireditev na različnih nivojih. Ne ponašamo pa se samo z urejenimi objekti, temveč tudi s številnimi športnimi objekti in športnimi društvi, ki uspešno tekmujejo ter so odlična podpora športnim dogodkom, ki se odvijajo v občini," je zaključil mag. Branko Kidrič.

Milenka Blažević, foto: Jože Strniša, Glasilo Balinar

Poiščite svoj kos na www.peaksport.si

Poškeniraj me.

KUPON -30%

ZA POPUST S KODO **BZS30** DOBITE NA NAŠI SPLETNI STRANI...

SLOVENIJA

PEAK VELIKI SPONZOR

#WeCanPlay

POPUST VELJA NA NEZNIŽANE ARTIKLE. VELJAVNOST KUPONA DO 31. 03. 2021

Invalidi balinarji Posotelja in Kozjanskega

Začetek balinanja invalidov Območnega društva delovnih invalidov (ODI) Zgornje Posotelje Rogaška Slatina, sega v leto 1984, ko so prvič tekmovali na Boču. Glavna organizatorja v društvu invalidov sta bila pokojni Stipe Pešič in Darko Ljuljdjuraj. Več o balinanju skozi desetletja sta nam predstavila Ivo Šeligo, referent za šport in vodja sekcije balinanje v društvu ter Betka Šeligo Plavčak, predsednica ODI Zg. Posotelje.

ODI Zg. Posotelje je bilo ustanovljeno davnega leta 1968, kot prvo društvo delovnih invalidov v Sloveniji. V Rogaški Slatini je bilo veliko delovnih invalidov, nekaj pa se jih je na delo v Rogaško Slatino iz sosednje Hrvaške. Prav od njih je prišla pobuda za ustanovitev društva. Ko je bila ga. Šeligo Plavčak mlado dekle, zaposlena v Zdravilišču Rogaška Slatina, je takratni prvi predsednik Albert Pišek, v okviru društva že organiziral športne igre prilagojene invalidom. "Tako smo imeli že leta 1984 tekmovanje v balinanju, a je bilo to balinanje kar na peščenoti pri planinski koči na Boču z navadnimi plastičnimi balinčki. Bolj resno pa smo zatem balinali v športnem parku. Namesto pokalov smo takrat podeljevali za prva tri mesta velike pisane steklene ribe, ki so jih izdelovali v Steklarni Rogaška Slatina", pove Šeligova.

Pokojni Anđelko Bendelja, takratni predsednik društva, je bil glavni pobudnik, da balinanje uvrstijo med športna tekmovanja. V veliko pomoč so mu bili Jože Verk, Zvonko Mikolič in pokojni Mladen Metlič. Prav znanje o samem balinanju in pravilih balinanja jim je podajal Jože Verk, ki je bil tudi predsednik BŠD Rogaška Crystal in je imel znanje o Pravilih Balinarske zveze Slovenije, po katerih so se odvijala tekmovanja in prvenstva, ki so jih organizirali v športni dvorani (ŠD) Balinček.

Tako je leta 2012 društvo organiziralo Območno tekmovanje v balinanju, kjer so gostili 12 moških in osem ženskih ekip. Danes

sekcijo balinarjev vodi Ivo Šeligo, referent za šport in vodja ekip. Treninki potekajo vsak teden v ŠD Balinček. Društvo se udeležuje območnih tekmovanj, tako z moško kot tudi z žensko ekipo. "Zelo smo veseli, da imamo v Rogaški Slatini tako lepo dvorano, v kateri lahko v zadnjem času tudi organiziramo državna prvenstva. Udeležujemo in organiziramo, poleg navedenih, tudi turnirje z drugimi društvi invalidov. To planiramo tudi v bodoče, seveda poleg udeležbe in organizacije v okviru ZDIS", pove Ivo Šeligo.

Milenka Blažević, foto: Milenka Blažević, arhiv ODI Zg. Posotelje

»Vse živo sem dal zanj, tudi vse dopuste.«

Prav neverjetno je, kako se gospod Pavel Švara spominja pomembnih letnic. Vseh števil, vseh mejnikov, ki so se mu zasidrali v srce, povezanih z balinanjem. S športom, ki ga je prevzel pri 27-ih letih in ga še danes ni izpustil.

»Leta 1970 me je tast prvič peljal na balinišče, kjer je sam ure in ure igral s svojimi prijatelji. Poskusil sem, bilo mi je všeč in tako sem v svojih poznih dvajsetih letih začel balin角度. Prvo kroglo sem prijel v roke in po šestih mesecih že bil v ekipi. Očitno sem bil pravi talent za to. Dnevi so minevali, pa meseci, pa leta in tako sem štiri leta kasneje začel bolj resno trenirati. Leta 1977 sem pristal v finalu državnega prvenstva in od takrat smo bili z ekipo vedno na vrhu. Vse do leta 1983 sem bil član Balinarskega kluba Železničar (danes Balinarski klub Postojna).«

Potem je gospod Pavel odšel v Ljubljano in pričel igrati za BK Polje, kasneje pa postal član Brda Ljubljana.

»V Ljubljani sem bil devet let, potem pa so me prosili, da se vrnem nazaj v Postojno in sem se vrnil. Zavihali smo rokave, naredili malo reda, zamenjali upravo in pričeli delati na polno. Leta 1993 sem začel s prvo ekipo in takoj ustanovil šolo balinanja za najmlajše. Povzdignili smo člansko ekipo iz druge v prvo ligo, postali prvaki in se uvrstili v superligo, kjer smo osvojili tretje mesto. Vsi uspehi so šli strmo navzgor. Potem pa so se časi malo spremenili, nekaj ljudi je odšlo v druge klube, ki so bili finančno bolj uspešni in naši uspehi so pričeli nihati. Vse do leta 2010 so igralci prihajali in odhajali, zmagovali in izgubljali. Leta 2013 nam je ponovno uspelo priti v superligo. Danes pa smo nekje na zlati sredini.«

Gospod Pavel Švara je z velikim ponosom učil vso svojo mladino. Pod njegovim vodstvom so se kalili številni nosilci kolajn, tako na svetovnih kot evropskih prvenstvih. Med najbolj poznanimi so nedvomno Dejan Koren, Ivo in Robi Bašič, Nik Švara, Aleš Hrvatič, Gašper Kraševac in še mnogi drugi.

»Kar nekaj reprezentantov je bilo v tistem času. Številni so osvajali svetovna prvenstva, imeli smo res lepe uspehe z zlatimi medaljami. Med leti 2010 in 2015 smo bili, kar se tiče mladine, najmočnejši klub v državi.«

Med tem časom je gospod Pavel, skupaj z nekdanjim pokojnim predsednikom Jožetom Rebcom, dal pobudo za ustanovitev poletne šole balinanja v okviru Balinarske zveze Slovenije.

»Šola je najprej vodil Ivo Žvokelj, nato pa še jaz, vse do leta 2015. Potem se je šola ukinila. Škoda, ker je bila res dobra. Na samem začetku, med leti 1994 in 2002, je poletna šola potekala v Poreču, kjer so bili pogoji res odlični. Otroci so se kopali, spoznavali, uživali in pri tem še balinali. Nato so nam v Poreču dvignili cene in smo odšli

v Rogaško Slatino. Do leta 2015 se je šole redno udeleževalo prek 500 otrok starih do 14 let. In tako smo vodili dve šoli. Tisto v BK Postojna čez vse leto, to v okviru Balinarske zveze Slovenije pa v začetku meseca julija.«

V času bivše Jugoslavije je gospod Pavel odigral tri pomembna prvenstva. Evropsko prvenstvo v Španiji, Ljubljani in Monaku.

»Med leti 1984 in 1986 sem igral za člansko reprezentanco Jugoslavije. Na evropskem prvenstvu v Ljubljani smo v ekipni konkurenci osvojili tretje mesto. Z ljubljanskim Poljem sem osvojil naslov jugoslovanskega prvaka, medtem ko sem z ekipo Brda slavil v uspehih v slovenskem prvenstvu. In tako sem bil leta 1993 določen za selektorja najmlajših do 14 let. Vmes sem vodil tudi prvo ekipo BK Postojna, ki se je kmalu uvrstila v superligo. Vse do leta 1999 je ekipa v superligi kar trikrat osvojila tretje mesto, kar je bil za nas izredno velik uspeh. Vse skupine sem treniral, razen žensk. In pri vseh smo blesteli.«

Nekaj časa je kombiniral vodenje ekipe in tekmovalje v balinanju, vendar je kaj kmalu videl, da oboje ne gre. »Ne moreš biti vodja in igralec. Enostavno ne gre. Ali si na eni strani ali na drugi in zato sem se odločil, da bom nehal tekmovali. Na treningih sem še naprej igral, v bistvu še danes, pri svojih 77-ih letih, igram. Lani pa sem počasi izstopil iz vseh funkcij v klubu. Ogromno sem naredil in se v teh letih kar dobro iztrošil. Tako sem lanskega junija predal vse moje delo novemu vodstvu. Igram pa še danes, za svojo dušo, za rekreacijo.«

Pavel je tako po dobrih 50 letih igranja in delovanja predal štafeto novim nadobudnim igralcem in trenerjem.

»Ja, letnice si pa res dobro zapomnim, ne morem jih pozabiti. Vse življenje sem posvetil balinanju, vse živo sem dal zanj, še vse dopuste. Mojemu sinu Dejanu je šlo zelo dobro, bil je tudi v reprezentanci, vnuki pa zdaj blestijo. Starejši Nik je bil svetovni prvak v dvojicah in svetovni podprvak v štafetu zbijanju. Mia je bila ravno tako državna prvakinja in tak naslov je uspel prejeti tudi najmlajši Jan. Lahko rečem, da imamo balinanje v družini, je v naši krvi in srcu. Vnuki zelo lepo nadaljujejo s svojimi uspehi. Zelo sem srečen za njih. Skušam jim pomagati, jih učim, vodim, vozim in podpiram. Vsi smo zelo ponosni nanje.«

Kot pri vsakem športu, je tudi pri balinanju pomembna podpora. Tako staršev kot prijateljev. Da človek ve, da dela prav, da gre v pravo smer in da ima za seboj ljudi, ki ga bodrijo.

Vsak lahko postane svetovni prvak!

Občinsko priznanje za razvoj balinarskega športa

»Če želiš postati res uspešen balinar moraš veliko trenirati. Povprečni balinarji trenirajo dva do trikrat na teden, vrhunski pa kar vsak dan po dve, tudi tri ure. Za uspeh se je potrebno res truditi. Pred 30 leti, ko so prišle na dan nove discipline, kot sta štafetno in hitrostno zbijanje, smo igralcem dali še več nalog, še več programov, kako trenirati, kar je zahtevalo res ogromno treninga.«

Tudi gospod Pavel je vesel, da je Balinarska zveza Slovenije prejela nove ljudi. »Zgleda, da se je vse spet zalaufalo. Delajo dobro, vse pohvale. Sem večni optimist, zato verjamem v to, da bomo šli le še navzgor.«

Prav tako navzgor, kot je v svojem času šel gospod Pavel Švara. Ko je bil poklican v reprezentanco bivše Jugoslavije, kamor si nikoli ni predstavljal, da bo prišel.

»Tudi sam sem veliko treniral in se trudil za svoje cilje. Nisem pa mogel verjeti, ko so me poklicali v jugoslovansko reprezentanco. To je zame pomenilo neverjeten uspeh, neverjetno priznanje. Veste, takrat so bili tam odnosi kar slabi in sem se moral res veliko dokazovati, da sem bil zaslužen za to mesto in uspelo mi je. Takrat sem bil najbolj srečen.«

Z navdušenjem se spominja tudi vseh zmag, ki so jih uspeli osvojiti z mladimi igralci. Vsa leta med 2010 in 2014 so bila za njihov klub izredno uspešna.

»Zelo sem vesel, da sem lahko pripomogel k uspehu mnogih mladih. Da sem šel v to smer, v pravo smer, kljub temu, da ni bilo veliko denarja. V balinanju ne moreš obogateti, lahko pa ga igraš za svoj gušt in obogatiš svojo dušo. Pika na i pa je bila še gradnja štiristeznega balinišča in tako smo lahko gostili mednarodni četvorboj reprezentanc mladih iz Francije, Italije, Hrvaške in Slovenije.«

Klara Beltram

Zelo simpatičen glas se mi predstavi po telefonu - gospod Ivan Breznik, ki je ravnokar ob 12. uri, kot vsak dan, še po stari šoli pojedel kosilo in bil pripravljen na najin klepet. Kar zletel je, z navdušenjem sem ga poslušala in močno začutila vse njegove besede. Res je človek z veliko začetnico.

Človek, ki je zaslužen za izjemne uspehe slovenskega balinjanja. Postavil je temelje strokovnega dela z igralci, trenerji in sodniki. Napisal je prvo slovensko strokovno literaturo in nenadajne pripeljal številne mlade igralce do svetovnih in evropskih pokalov.

Njegov doprinos k slovenskemu balinanju je res neverjeten, unikaten in prav letos obeležuje 70 let delovanja.

»Vse se je začelo bolj tako, za štos,« se spominja Ivan.

»Kot mlad sem živel v Ljubljani in takrat, v časih moje srednje šole, je bila košarka gonilo naše države. Vsi smo želeli igrati košarko, a pot do dvorane je bila kar dolga, predolga. Pa smo se našli trije fantje, ki smo začeli hoditi na balinišče, ki nam je bilo bližje. Tam je bila družčina "starih mačkov", ki nas je kar hitro in s ponosom vzela v skupino. In tako smo začeli igrati, zmagovati in s tem nadaljevali.«

Ivan se še dandanes z nasmehom na obrazu spominja tistih prvih dni. Še vedno ne more doumeti, kako jih je ta stara družčina hitro vzela za svoje.

»Z veseljem so nas vozili naokoli in bili prav navdušeni nad tem, kako mladi smo in kako dobro nam gre. Takrat smo igrali za BK Kamen. Njihovo igrišče je bilo postavljeno na sedanjem Gospodarskem razstavišču. V tistih časih je bila tam industrija umetnega kamna, zaposleni so pričeli balinati in ustanovili BK Kamen. Super nam je šlo, uspehi so se kar vrstili in igra te kar ni izpustila iz rok. Lepo je bilo trenirati, še lepše pa zmagovati. Veš, tudi randije sem imel na

igrišču. Ni bilo časa k sedanji ženi na zmenke, ona je morala prihajati k meni na balinišče. In prav tam, na stezah, sva se počasi spoznala in zaljubila. Vsakozi me je podpirala, šla z mano povsod, na vse tekme po celi Sloveniji. V bistvu pozna slovenska igrišča bolje kot jaz, haha. Res imam srečo, da imam ob sebi takšno družico, ki me je vsa ta leta spremljala in podpirala. Če ne bi bilo tako, ne bi mogel biti v tem. Ne bi mogel narediti vsega, kar sem. Vsa zahvala gre njej, moji ženi Roža Mariji.»

Leta 1958 se je Ivan preselil iz Ljubljane v Škofjo Loko, kjer je v dveh letih postavil balinišče.

»Kar hitro sem postavil BK Trata, nekaj časa v njem igral, potem pa pomagal soustanoviti še BK Loka 1000. Tudi v njem sem še nekaj let igral in se nato odločil za bolj rekreativno igranje. Takrat sem počasi videl, da to ni več to in se spravil v stroko. Postal sem sodnik, potem sem vodil Sodiščno komisijo pri Balinarski zvezi Jugoslavije, ko smo se osamosvojili Sodiščno komisijo Balinarske zveze Slovenije. Počasi sem postavil temelje in akte za delo sodniške organizacije. Še danes obstajajo točno takšna imena, kot sem jih oblikoval. Balinanje je mlad šport, kjer vsak vse ve, zatakne pa se pri strokovnem delu. Sčasoma sem postavil sistem usposabljanja z vsemi nazivi kadrov in nato smo začeli s pravim usposabljanjem. Medtem sem sam uspel priti do naziva trenerja balinanja in postal prvi trener balinanja v Sloveniji. Praktično znanje mi je potrdil doktor iz Francije, v Sloveniji sem naredil vse izpite. Naenkrat sem se zavedal, da nimamo v naši državi nobene strokovne literature in zato sem se odločil, da bom vse svoje znanje napisal. Tako sta nastali dve knjigi, ena za pomoč začetnikom in druga za nadaljevalce. Potem pa so me leta prehitela. Počasi sem ugotovil, da nimam več kaj pokazati in sem strokovno gledano zaključil svojo kariero. Naučil sem se, da ko človek ne more pokazati tistega, kar želi, tistemu, ki želi, mora počasi proč in dati mesto drugemu.«

Gospod Ivan še danes, pri svojih 85 letih, balina in balinal bo, dokler bo lahko.

»Zelo sem vesel, da je gospod Primož Marinko prevzel zvezo in postal predsednik Balinarske zveze Slovenije. Verjamem vanj in vem, da bo zaradi njega zapihal nov veter. Že ko je prevzel zadevo, se je vse začelo gibati v smer, kamor bi si tudi sam želel, da gre. Zelo sem zadovoljen, da vse živi.«

Gospod Ivan je v svojih 70 letih delovanja zgradil pravi balinarski raj in v njem na sam vrh povzpel številne mlade nadobudne igralce.

»Res sem ponosen na svoje usposabljanje mladih igralcev na Trati. Ko smo začeli, jih je bilo 32, od teh so štirje svetovni prvaki. Potem pa sem imel še dva fanta, ki sta ravno tako zmagala na vseh možnih tekmovanjih. Uspelo mi je! Dober igralec potrebuje veliko časa, znanja in podpore. Vsak lahko postane svetovni prvak. Vsak, ki se prime v roke in da svojo dušo na stezo. Vsak, ki bo imel za seboj podporo in motivacijo s strani družine, trenerja in prijateljev.«

Klara Beltram

V pričakovanju pričetka jubilejne sezone

V letošnjem koledarskem letu bomo zabeležili kar nekaj jubilejev. Balinarska Zveza Slovenije letos praznuje sedemdeset let svojega delovanja, z nekajmesečno zamudo je pred vrati že trideseta superligaška sezona v samostojni Sloveniji, obeležili pa bomo tudi desetletnico prvega neposrednega prenosa na HEGY TV.

Boštjan Hegler - HEGY

Zametki HEGY TV segajo v leto 2011, ko je bil izpeljan prvi neposredni prenos ženskega evropskega prvenstva v Rogaški Slatini, sledilo je spremljanje moške članske balinarske reprezentance na evropskih in svetovnih prvenstvih (Pazin 2012, Bahia Blanca 2013, Koper 2014, Rijeka 2015 in Nica 2016). Prav leto 2015 je bilo prelomno, saj je luč sveta ugledal športni portal HEGY.SI, ki združuje balinanje in petanko, športni panogi, ki sta načeloma pod skupnim mednarodnim okriljem imenovanim C.M.S.B.

Minilo je pet, po moji oceni uspešnih let, ko smo lahko redno spremljali superligaške dvoboje iz slovenskih balinarskih dvoran. V neposrednem prenosu ste si lahko ogledali kar 62 tekem. Tej kvoti lahko pripišemo še sedem tekem evropskega pokala, finalna turnirja ženskega evropskega pokala v Idriji in v Ljubljani ter finale ženske balinarske lige LIBL v Ljubljani. Omeniti velja tudi neposredno javljanje iz promocijskih balinarskih dogodkov, kot sta na primer »Dan slovenskega balinanja« in »Dobrodelno balincanje«, za nameček pa je bil izpeljan tudi prenos tekme prve slovenske lige. V posnetku ste si lahko ogledali tudi dva obračuna v italijanski »Serie A«. Na račun Balinarske Zveze je iz tega naslova v preteklih letih prišlo kar nekaj

S to napravo smo pričeli predvajati pred desetimi leti, nazadnje pa iz Argentine leta 2013

Nova oprema za ozvočenje tekmovalcev

sponzorskih sredstev, je pa v tem segmentu še ogromno rezerv, ki jih v bodoče velja izkoristiti.

Z opremo, ki je bila doslej na voljo, je bil po moji oceni dosežen maksimum. Malokdo ve, da izvedba po sistemu "one-man-band" zahteva izjemno koncentracijo, saj v eni osebi istočasno združujem več aktivnosti. Poleg komentiranja je potrebno upravljati s kamerami, paziti na tehnično delovanje opreme in biti hkrati pozoren na dogajanje na igrišču. Poleg tega je potrebno velikokrat odgovarjati na sporočila, ki sem jih tekom prenosov prejemal na telefon, v Facebook ali Youtube klepetalnico. Kljub občasnim težavam so nekateri prenosi uspeli bolje, nekateri nekoliko slabše, v povprečju pa sem lahko zadovoljen. Srčno upam, da je zadovoljna tudi moja zvesta publika pred malimi ekrani, na katero sem vsekakor ponosen, saj se število gledalcev in gledalk iz leta v leto povečuje, na zelo pozitiven odziv publike pa sem naletel tudi na terenu. V tem času seveda idej ni zmanjkalo, jih je še kar nekaj na zalogi in nekatere od njih bom poskusil izvesti v prihajajoči sezoni.

Kaj lahko pričakujemo v novi sezoni?

Najprej se morajo sprostiti epidemiološki ukrepi, ki trenutno preprečujejo izvedbo tekmovanj. Nekajmesečni premor smo izkoristili za posodobitev opreme, tako da smo tehnično pripravljeni na začetek sezone. Kar se vsebine tiče pa je vse odvisno od poteka

epidemije in posledično od ukrepov, ki bodo v danem trenutku veljavni. Temu vsled še ni in pravzaprav niti ne more biti dokončana okvirna programska shema, ki je vedno vezana na tekmovalni koledar.

Ko bo sezona stekla, boste lahko ljubitelji balinanja vsako soboto spremljali eno izmed tekem superlige, vključno z zaključnim turnirjem, ki nam bo prinesel letošnjega državnega prvaka. Če bo časovno usklajeno, boste lahko prek malih ekranov spremljali tudi dvoboj za obstanek. Tudi letos ostaja želja po prenosu zaključnih obračunov na katerem izmed državnih prvenstev, prenosu kakšne tekme ženske državne lige ter prenosu vsaj ene tekme prve članske državne lige. Če bodo razmere dopuščale, boste lahko uživali tudi v kakšni tekmi iz italijanske »Serie A«. V načrtu pa imam tudi produkcijo studijske oddaje v slogu športnega pregleda, za začetek enkrat mesečno. Po petletnem premoru naj bi se ponovno pridružil eni izmed slovenskih reprezentanc na velikem tekmovanju, največji zalogaj pa bo zagotovo produkcija dokumentarnega filma, s katerim naj bi med drugim obeležili sedemdesetletnico Balinarske Zveze Slovenije.

Vse neposredne prenose bom poskušal obogatiti z dodatnim programom, s sogovorniki in ozvočenimi trenerji in igralci, z vključevanjem na druga prizorišča ter še čem, kar vas bo privabilo k ogledu. Do takrat pa ostanite zdravi in srečno.

Boštjan Hegler

Nova oprema za izvedbo prenosov

»Če hočemo, da nas jemljejo resno, moramo tudi mi začeti svoj šport jemati bolj resno.«

Krogla se je tokrat zakotalila k Tadeju Košmrlju - zanimivemu človeku mnogih talentov in zanimanj, med katerimi se skriva (oz. odkriva) tudi »šport, pri katerem se skuša zakotaliti kroglo čim bližje manjši kroglici ali s svojo kroglo zbiti nasprotnikovo,« kot balinanje opisuje FRAN. Zaradi omejenega prostora v reviji, je intervju kratek, prekratek za vse zgodbe, razmišljanja, ideje, ki jih je Tadej poskušal strniti v nadaljevanju.

Predstavite mi svojo balinarsko pot. Zakaj ravno balinanje? Kje ste začeli, kdaj, kdo vas je navdušil za ta šport?

Velikih naključij v balinanju ni. Ker balina tudi moj oče, je bilo logično, da vsaj poskusim tudi jaz. Ko sem bil star 9 ali 10 let, se je v Sodražici ravno gradilo prvo »negostilniško« balinišče, kmalu zatem so ga pokrili s streho. Eden od najbolj zaslužnih za gradnjo je bil prav moj oče, Jože, zato sem seveda kot »mulc« verjetno še več časa preživel v bližini. Ob balinišču in na bližnjih nogometnem in košarkarskem igrišču, kjer sem do nezvesti žulil žogo. Balinanje je tako prišlo kot dodatna zabava. Posebej zato, ker je istočasno začelo balinati še nekaj fantov, torej je bila tam tudi družba.

Ko ne balinate, ste novinar, dnevni urednik na Valu 202. Koliko pozornosti se v medijskem prostoru nameni balinanju in zakaj je, po vašem mnenju, tako? Zakaj je, kljub temu da tudi v balinanju dosegamo dobre rezultate, npr. košarka bolj priljubljena? Kaj bi morali narediti, da se to spremeni?

Po izobrazbi sem germanist in novinar, čeprav danes pretežno delam kot moderator in dnevni urednik. Lahko rečem, da ima na Valu 202 balinanje svoj prostor, predvsem ob večjih dogodkih. Hkrati kot urednik vem, kako potekajo »pogajanja« za to, katere vsebine se uvrstijo v programe, kako pogosto in kako dolge so lahko. Ob vsej

inflaciji dogodkov in novic balinanja res ni lahko redno uvrščati v program. V Sloveniji imamo izjemno uspešne športnike v različnih športih, celo take, ki so z olimpijskih iger prinesli zlate kolajne (judo, strelstvo, veslanje), pa se lahko po medijskem zanimanju kosamo z njimi. Dve glavni oviri vidim, zakaj balinanje ne more biti medijsko bolj podprt šport. Najprej to, da nismo globalen šport, s čimer seveda nismo niti olimpijski šport. Po drugi strani pa ljudje balinanje dojemajo kot popoldansko zabavo priletnih stricev, najbrž še s pivom v roki. Kaj lahko storimo, da bi bilo drugače? Nima smisla tekrovati z nogometom ali košarko, se pa da postati vsaj (občasna) novička na koncu športnih poročil. Balinanju manjka »televizičnost«. Več barve, več mladih ljudi ter krajše in bolj dinamične tekme.

Poleg tega ste tudi redaktor oddaje Evropa, osebno!, kjer predstavljate »navadne nenavadne ljudi«. Ali se take ljudi najde tudi v balinarskem svetu? Bi koga izpostavili? Je kdo, ki vas s svojo zgodbo še posebej navdušuje?

Oddaja Evropa, osebno!, v kateri tedensko pripravljam portrete zanimivih tujcev, je pravzaprav odgovor na vprašanje profesorja novinarstva na prvi uri študija: »Zakaj pa ti študiraš novinarstvo?« Ker rad potujem, spoznavam ljudi, ki svet vidijo drugače, obožujem jezike, zgodovino, politiko, šport ... Dobro, realnost ni vedno tako popolna, kot so lahko predstave o njej. Ampak tudi v balinanju imamo ljudi, ki bi po alinejah izpolnili vse malo prej omenjene točke. Denimo Teo Collori, ki ste ga predstavili v Balinarju pred nekaj številkami; poznal sem ga kot glasbenika, pa niti nisem vedel, da je hkrati tudi dober balinar. Morda je ravno to pravi pristop za dvigovanje ugleda v športu - najti ljudi, ki so res uspešni na svojih profesionalni področjih, hkrati pa radi povedo, da balinajo. Drugače pa imamo v slovenskem balinanju zanimivih ljudi kolikor hočemo. Že naši igralci, ki igrajo v tujini, imajo verjetno vsi svoje zanimive zgodbe. Morda veste, kdo od njih ima na desni roki tetoviranega »Gozdnega duha s sekiro« in zakaj?

Delujete kot član izvršnega odbora Balinarske zveze Slovenija. Kako je koronavirus vplival na vaše delovanje, na balinarske treninge, tekmovanja?

Spomnim se šal, ki sem jih pred slabim letom dni poslušal od kolegov v službi, ko je država začela sproščati ukrepe in kot prve športne aktivnosti dovolila tenis, golf in balinanje. Ampak bolj kot smešno, je bilo vidno to, da odgovorni niso imeli pojma, za kakšen šport sploh gre. Odziv zveze, ki je takrat odsvetovala prehitro povratek v normalo, se mi je zdel dober. Nenazadnje igrajo v balinarskih ligah mnogi starejši igralci. Delovanje BZS je seveda v teh razmerah nekoliko oteženo, ampak ob vsem skupaj se mi zdi »birokracija« še najmanjši problem.

Sestanki komisij in IO pač potekajo prek spleta. Morda celo bolj intenzivno in pogostejše kot prej. Večja težava je sam šport: državne lige, ki so se lani prekinile na polovici, pa letošnja sezona Superlige, ki bi se morala že konč(ev)ati, pa se še začela ni. Popolnoma so bili prepovedani tudi vsi treningi, zimske lige ipd. To seveda povzroča slabo voljo, vpliva na priliv sredstev v klubih, posledično tudi stanje celotne zveze. Ob tem BZS niti nima kakšnega manevrskega prostora. Glede na to, da v večjih športih tekmovanja vseeno potekajo, smo od države dobili tudi odgovor, kako »elitni« smo v resnici.

Na kateri svoj dosežek v balinanju ste najbolj ponosni?

Nisem nek vrhunski balinar, sem soliden ligaški igralec. Pravzaprav sem bil vedno bolj bližalec, ker so seveda vsi raje izbijali. Ampak ker je nekdo moral teči tudi hitrostno, jaz pa sem imel kar dobro razvita pljuča, sem pač tekel. V bistvu še vedno. Za največji dosežek v svoji karieri štejem to, da je Sodražica stabilen državni ligaš in to skoraj izključno z domačimi igralci. Za kraj, kjer ni neke daljše balinarske tradicije, kjer je najbližji klub (v Kočevju ali Cerknici) pol ure vožnje stran, se mi zdi to velik uspeh. Drugače pa sem najbolj vesel, ko grem z balinišča dobre volje. Velikokrat je to seveda povezano z rezultatom, ne pa vedno.

Mladi se raje odločajo za športe kot so košarka, nogomet, odbojka, roketi. Če bi morali mladim predstaviti balinanje na zanimiv način, kako bi to naredili? S čim bi jih pritegnili, glede na to, da se za ta šport ne odloča prav veliko osnovnošolcev in srednješolcev?

Balinanje v javnem mnenju ni prepoznano kot resen šport, ampak bolj kot neke vrste rekreacija. Veliko škode si pri tem naredimo tudi sami, ker pridemo na trening in si ob tem odpremo pivo ali prižgemo cigareto. Mislim, da bi se moral vsak igralec, preden vstopi na igrišče, vprašati, kaj res sodi tja. Predstavljajte si, da se mimo pripelje družina na kolesih in vidi na igrišču ljudi s kozarci v rokah. Bi vi vpisali svojega

otroka v tak šport? Otroške in mladinske treninge se da narediti super zanimive, to vedo tisti, ki imajo s tem več izkušenj. Uporaba barvnih rekvizitov, gum, ovir - idej je dovolj. Je pa balinanje talec svoje lastne tradicije. Po eni strani si želimo, da bi se igralo čim več klasičnih iger, še posebej to zagovarja starejša generacija balinarjev; mladi bi pa raje krajše tekme, krajše igre, več tehničnih disciplin. Moj starejši sin je star 11 let in ne predstavljam si, da bi hotel iti z mano na tekmo, ki traja pet ur (brez vožnje). Balinanje je lahko družinskemu življenju precej neprijazen šport.

Kakšni so vaši cilje, želje za naprej glede balinanja, BZS?

Mislim, da je BZS z novim vodstvom zelo »pomladila« svoj način razmišljanja. Predvsem do športa in vsega okrog njega pristopa na modernejši način. To velja tudi za odnos do »OBZ v razvoju«. Sam bi si želel, da bi več ljudi uspeli vključiti v organizirana tekmovanja. Na Dolenjskem imamo trenutno samo pet aktivnih klubov, čeprav je včasih liga štela 12 ali še več ekip. Večina teh nekdanjih igralcev še vedno igra rekreativne lige, morda bi jih bilo dobro ponovno poskusiti vključiti v tekmovanja pod okrilje OBZ Dolenjska in BZS. Hkrati se ob tem spet pojavijo vse tiste dileme, ali se gremo rekreacijo ali šport. Sicer pa sem vesel, da nastaja tudi kak nov center na Dolenjskem. Denimo v ŠRD Breza iz Straže so v zadnjih treh letih postavili čudovit, pokrit objekt in tudi športno hitro napredujejo. V Kočevju so postavili balon, torej imajo pokrito in zaprto balinišče. Morda pa lahko to (skoraj) leto raznih omejitev poskušamo izkoristiti, saj si bodo ljudje želeli početi kaj novega, po možnosti na prostem. Balina lahko vsak, tudi talent ni nujno pogojen s postavo ali prejšnjim zanimanjem za šport. Ampak, kot sem že rekel. Če hočemo, da nas jemljejo resno, moramo tudi mi začeti svoj šport jemati bolj resno. Prek našega obnašanja in podobe na in ob igrišču si o nas ustvarijo svoje mnenje tudi drugi.

Manca Hribovšek

**POLETIMO iz Ljubljane,
varno in udobno**

TENERIFE

že od 499 €

odhoda: 20. marec in 26. april

DUBAJ,

RAS AL KHAIMAH

že od 599 €

odhoda: 26. marec in 15. maj

www.palma.si • klicni center: 051 380 838 • klicni.center@palma.si

KIA - največ avta za Vaš denar.
MAS AVTO d.o.o.
Uradni zastopnik in serviser za vozila Kia.

Izognite se povečani porabi in preprečite velike stroške zaradi dragih popravil.

**NE DOVOLITE, DA BI POPRAVILO
VAŠEGA AVTA STALO PREMOŽENJE!**

Zato smo za vas pripravili

NORO AKCIJSKO PONUDBO!

**motorno
olje**

**ojlni
filter**

**menjava
olja**

pregled tekočin pred zimo

ŽE OD 49,90 EUR

+386 5 333 03 03

Prijava na servis preko spleta:
kiaservisng@masavto.si

Mas Avto d.o.o., Industrijska cesta 4 F, Kromberk, Nova Gorica.

Cena 49,90 EUR velja za do 4L olja z viskoznostjo 10W-40, ACEA: A3/B3, A3/B4.
Za dizelske motorje oz. uporabo olja 5W-30, ACEA: A3/B3, C3 do 4L je doplačilo 9,90 EUR.

masavto.kia.si

Fundacija za šport

REVIIJA BALINAR JE IZDANA S SOFINANCIRANJEM FUNDACIJE ZA ŠPORT